

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВИЙ КОМПОНЕНТ СТАЛОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

ДЕЙНЕГА М.В. – аспірант
orcid.org/0009-0009-0095-2806
Державний біотехнологічний університет

Постановка проблеми. Соціальна відповідальність є ключовим компонентом сталого розвитку, оскільки вона забезпечує інтеграцію економічних, соціальних і екологічних аспектів у бізнес-практики. Підприємства, які реалізують принципи КСВ, стають не тільки економічно успішними, але й позитивно впливають на суспільство і навколишнє середовище, створюючи стійке майбутнє для всіх. Сталий інноваційний розвиток передбачає стимулювання інновацій, які зменшують вплив на навколишнє середовище, одночасно покращуючи соціальний добробут та прибутковість.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Соціальна відповідальність є не лише філантропічною діяльністю, а стратегічною компетенцією, яка сприяє формуванню довгострокової цінності для бізнесу та суспільства одночасно. Такий підхід забезпечує активну взаємодію з усіма зацікавленими сторонами (стейкхолдерами), включаючи працівників, споживачів, постачальників, громади та навколишнього середовища. Дослідженню впливу соціальної відповідальності на сталий розвиток, значну увагу приділяли наступні науковці: Антонова Л.[11], Антощенкова В. [4;5;7], Домбровська С.[11], Захарова О.[8], Іванова М.[9], Козюра С.[12], Петрашко Л.[10], Серов І., Соболева Т.[12], Швец В.[9], Шульга О.[8], Якименко І.[10] та ін. Проблематика сталого інноваційного розвитку розглядалася в наукових роботах Кифяк В.[1], Крамського С.[2], Дарушина О.[2], Захарченко О.[2], Гусева В.[3], Мужилко О.[3] та інших. Незважаючи на наявність значного наукового доробку, соціальна відповідальність як ключовий компонент сталого інноваційного розвитку не достатньо досліджена. Подальші дослідження сприятимуть поглибленню розуміння ролі соціальної відповідальності в сталому інноваційному розвитку, що є важливим для формування успішних бізнес-моделей і стратегій, орієнтованих на збалансований розвиток людства, що задовольняє потреби нинішнього покоління без шкоди для майбутніх поколінь. Сталий інноваційний розвиток базується на гармонії між інноваціями, технологічним прогресом, економічним зростанням, соціальним добробутом та захистом довкілля.

Мета. Дослідити роль соціальної відповідальності, як фундаментального елемента сталого інноваційного розвитку, що сприяє досягненню цілей сталого розвитку у сучасному бізнес-середовищі.

Результати досліджень. Соціальна відповідальність є фундаментальним механізмом, через який досягається сталий розвиток, оскільки вона забезпечує

необхідний баланс між економічною ефективністю, соціальною справедливістю та екологічною цілісністю. У сучасному глобальному контексті де проблеми зміни клімату, соціальної нерівності та деградації екосистем набувають загрозливих масштабів, концепція соціальної відповідальності виходить за межі корпоративної етики, перетворюючись на стратегічну компетенцію для всіх інституцій. Сталий інноваційний розвиток є важливим для переходу до більш зеленої економіки, поєднання технологічного прогресу з екологічною відповідальністю для забезпечення довгострокового процвітання. Основними рушійними силами СІР є ефективна нормативно-правова база, що заохочує сталий розвиток та зелені технології, цифрова трансформація та інтеграція сталого розвитку в основу корпоративної стратегії, особливо в малих та середніх підприємствах (МСП).

Сталі інновації є важливим аспектом розвитку сучасного суспільства, оскільки вони сприяють досягненню цілей сталого розвитку, покращують якість життя та забезпечують баланс між економічним зростанням і збереженням природних ресурсів. Розвиток на основі сталих інновацій є складовою частиною сталого інноваційного розвитку підприємств, а їх наявність і частотність впровадження в діяльність підприємства визначає активність його сталого розвитку. Сталий інноваційний розвиток підприємства – це процес впровадження результатів творчого потенціалу підприємства через систематичне впровадження нововведень (інновацій) у виробничо-технологічну сферу з метою отримання корисних фінансово-економічних та соціально-економічних результатів, підвищення рівня ділової активності та конкурентоспроможності підприємства [1; 2; 3].

Сталий інноваційний розвиток базується на гармонії інновацій, технологічного прогресу, економічного зростання, соціального добробуту і захисту довкілля, оскільки тільки за умови їхнього інтегрованого розгляду можна досягти справжнього прогресу. Це вимагає нових підходів в управлінні бізнесом, впровадження соціально відповідальних практик та акценту на екологічну стійкість, що, в свою чергу, відкриває нові можливості для інновацій. Основні складові сталого інноваційного розвитку обгрунтовані в таблиці 1.

Витрати українського агробізнесу на цілі сталого розвитку (ЦСР) фокусуються на впровадженні кліматично-розумних технологій, точному землеробстві, енергоефективності та соціальній відповідальності, попри надскладні умови війни. Ключовими напрямками є низьковуглецеве виробництво та модернізація, хоча

Таблиця 1

Основні складові сталого інноваційного розвитку

Складові	Обґрунтування
Інновації	Запровадження нових технологій і рішень, які підвищують продуктивність і якість надаваних послуг та товарів, при цьому зменшуючи негативний вплив на довкілля.
Технологічний прогрес	Використання нових технологій, що дозволяють оптимізувати використання ресурсів, зменшити витрати й викиди, сприяти ефективнішому управлінню природними ресурсами.
Економічне зростання	Сприяння сталому економічному розвитку через створення нових робочих місць, впровадження інновацій і підвищення конкурентоспроможності підприємств.
Соціальний добробут	Забезпечення соціальної відповідальності, рівності та справедливості в доступі до ресурсів і можливостей, що сприяє покращенню якості життя населення.
Захист довкілля	Підтримка екологічної стійкості шляхом збереження природних ресурсів, зменшення забруднення і забезпечення балансування між людською діяльністю і природою.

Таблиця 2

Ключові напрями сталого інноваційного розвитку агробізнесу

Напрямы	Характеристика
Кліматично-розумні технології	Впровадження методів, що зменшують викиди парникових газів та адаптують виробництво до змін клімату.
Ресурсоефективні та екологічні технології	Перехід на No-Till та Strip-Till (мінімальний обробіток ґрунту), системи крапельного зрошення, використання біопрепаратів для підвищення родючості ґрунту.
Цифровізація та точне землеробство (Precision Farming)	Впровадження дронів, GPS-навігації, датчиків ґрунту, систем IoT та Big Data для оптимізації внесення добрив, засобів захисту рослин (ЗЗР) та моніторингу посівів.
Енергозбереження, енергоефективність та відновлювана енергетика	Оновлення техніки та перехід на альтернативні джерела енергії. Інвестиції в сонячні електростанції, біогазові установки (переробка відходів), енергоефективне обладнання для зберігання та переробки продукції.
Органічне виробництво	Розвиток сертифікованого органічного агросектору.
Біотехнології та селекція	Розробка та впровадження нових сортів рослин, стійких до кліматичних змін, а також використання молекулярних маркерів у селекції.
Циркулярна економіка (Circular Economy)	Створення безвідходних виробництв, де відходи однієї ланки стають сировиною для іншої (наприклад, виробництво органічних добрив з відходів тваринництва).
Smart-інфраструктура	Модернізація елеваторів, складів та логістичних систем для зменшення втрат продукції.
Соціальна складова (ESG)	Підтримка працівників, їхніх родин та місцевих громад, що стало критичним під час війни.

фінансування суттєво ускладнене втратами від війни, що досягли \$11,2 млрд [4]. У таблиці 2 подано ключові напрями сталого інноваційного розвитку агробізнесу.

Ключовими напрямами інвестицій в сталий інноваційний агробізнес є цифровізація (Precision Farming), ресурсоефективні технології, енергозбереження та біотехнології. Інвестиції спрямовуються на підвищення ефективності, мінімізацію екологічного впливу, впровадження принципів циркулярної економіки та оновлення обладнання для створення конкурентоспроможної продукції [5, с. 102; 6, с. 410].

Соціальна відповідальність бізнесу (СВБ) є важливим аспектом, що визначає успішність у сучасному світі, де екологічні та соціальні виклики стають дедалі актуальнішими. У контексті глобальних цілей сталого розвитку (ЦСР) ООН, соціальна відповідальність прямо підвищення досягнення таких цілей, як ліквідація бідності (ЦСР 1), забезпечення здоров'я та благополуччя (ЦСР 3), якісна освіта (ЦСР 4), гендерна рівність (ЦСР 5), гідна праця та економічний розвиток (ЦСР 8), скорочення нерівності (ЦСР 10) та створення міст і громад, придатних для життя. (ЦСР 11) [7, с. 172]. Дослідження

показують, що підприємства, які інтегрують КСВ у свою корпоративну стратегію, демонструють кращі показники економічної, соціальної та екологічної стабільності за допомогою таких факторів, як зелені інновації та підвищення репутації. Це підтверджує, що соціальна відповідальність є не просто етичним обов'язком, а джерелом конкурентної переваги та інноваційного потенціалу.

Український контекст надає унікальну перспективу на роль соціальної відповідальності. В умовах глобальних військових викликів та постконфліктного відновлення соціально відповідальний бізнес стає ключовим гравцем у відбудовній інфраструктурі та досягає вирішення ЦСР [8].

Дослідження показують, що соціальна відповідальність прямо підтримує Цілі сталого розвитку (ЦСР) ООН (забезпечуючи інституційну та поведінкову основу для їх реалізації). Ефективність цього підходу залежить від прозорості, підзвітності, мультистейкхолдерного діалогу та вбудованих механізмів оцінки соціального впливу. У контексті підприємництва соціальна відповідальність бізнесу (СВБ) перестала бути лише маркетинговим інструментом або актом благодійності. Вона стала

ключовою компетенцією, яка формує стратегічний розвиток підприємства як відкритої системи, враховуючи вплив екологічних, соціальних та економічних факторів [9, с. 182]. СВБ не просто витрати, а інвестиції, які створюють довгострокову вартість. Особливо це актуально для сектору товарів масового попиту, де інтеграція вимог сталого розвитку додатково збалансує додаткові економічні, соціальні та екологічні аспекти. Концептуальні рамки СВБ також еволюціонували. Сучасні підходи, такі як теорія зацікавлених сторін (stakeholder theory), вимагають від компаній отримати інтереси не лише акціонерів, а й спільноти, працівників, постачальників та навколишнього середовища [10, с. 48]. Це містить відображення в нових регуляторних ініціативах, таких як обов'язкове розкриття ESG-інформації (Environmental, Social, Governance). Крім того, малі та середні підприємства (МСП), які традиційно стикалися з обмеженнями ресурсів, все частіше беруть на себе активну роль у сталому розвитку, після ринкові та нормативні тиски змушують їх інтегрувати екологічні та соціальні практики.

На макрорівні соціальна відповідальність держави є критичним антикризовим компонентом державного управління. Вона є як система ефективного управління територією, що включає економічні, політичні, соціальні, безпекові, культурні та екологічні заходи, спрямовані на підвищення та підтримку рівня життя громадян [11, с. 639]

В Україні рівень соціальної безпеки суспільства, який враховує показники тіньової економіки, є ключовою складовою сталого розвитку до 2030 року. Проактивна роль уряду в інтеграції СВБ з національною та глобальною політикою, зокрема з ЦСР, стимулює корпоративні ініціативи [12, с. 63]. Реалізація соціальної відповідальності стикається з серйозними викликами. Глобальні економічні, соціальні та екологічні кризи підкреслили нагальну потребу в трансформації поточних моделей розвитку, що вимагає професіоналів, які будуть керувати цими змінами. Однією з найбільш розширених проблем є «грінвошинг» (greenwashing), коли компанія створює образ екологічно відповідних, не маючи реальних досягнень. Для подолання цих перешкод необхідна тісна співпраця між бізнесом, державою та громадськими організаціями, що формує ефективне партнерство для сталого розвитку.

Висновки. Отже, соціальна відповідальність є не просто моральним обов'язком, а стратегічною потребою для досягнення сталого інноваційного розвитку. Вона вимагає системного підходу, який інтегрує технологічні, економічні, соціальні та екологічні цілі на всіх рівнях – від окремого індивіда та підприємства до держави та міжнародної спільноти. Лише через такий комплексний підхід може побудувати майбутнє, яке задовольнить потреби сьогодення, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби. Встановлено, що сталий інноваційний розвиток це модель прогресу, що базується на впровадженні новітніх технологій та ідей для задоволення потреб сучасного покоління без шкоди для майбутніх поколінь, забезпечуючи баланс між економічним зростанням, екологічною безпекою та соціальною справедливістю. Це перехід на якісно

новий рівень ефективності з мінімальним впливом на довкілля, в основі якого лежить раціональне використання ресурсів та подолання глобальних проблем. Ефективна реалізація соціальної відповідальності вимагає системного підходу. Організації, які приймають на себе зобов'язання в досягненні цілей сталого розвитку, не тільки зменшують негативний вплив на навколишнє середовище, але й посилюють внутрішню мотивацію співробітників до екологічної поведінки на робочому місці. Таким чином, соціальна відповідальність є не просто моральним імперативом, а стратегічною ініціативою для будь-якого суб'єкту, яка передбачає досягнення довгострокового успіху в умовах сучасних глобальних викликів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кифяк В. Стратегії інноваційного сталого розвитку бізнесу: модель реалізації. *Економіка та суспільство*. 2024. № 59. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-57>
2. Крамський С., Дарушин О., Захарченко О. Сталий інноваційний розвиток морських портів у вимірі безпекових загроз і турбулентності. *Грааль науки*. 2025. № 57. С. 281–293.
3. Гусев В. О., Мужилко О. О. Парадигма сталого інноваційного розвитку України. *Економіка та держава*. 2011. № 9. С. 115–118.
4. Антощенкова В.В., Дейнега М.В., Глянь Т.І. ESG та сталий розвиток: сучасні тенденції. *Журнал з менеджменту, економіки та технологій*. 2025. № 4. С. 176–186.
5. Антощенкова В.В., Пересада М. О. Сучасний стан інвестиційної діяльності в Україні. *Журнал з менеджменту, економіки та технологій*. 2025. № 3. С. 95–107.
6. Серов І. В. Сталий розвиток агробізнесу через впровадження екоінновацій. *Журнал з менеджменту, економіки та технологій*. 2024. № 3. С. 407–411.
7. Антощенкова В.В., Пересада М.О. Роль інновацій у сільському господарстві. *Аграрні інновації*. 2023. № 22. С. 175–179.
8. Захарова О., Шульга О. Роль соціально відповідального бізнесу в реалізації цілей сталого розвитку. *Інтелект XXI*. 2023. № 4. <https://doi.org/10.32782/2415-8801/2023-4-12>
9. Іванова М. І., Швець В. Я., Саннікова С. Ф., Варяниченко О. В., Бардас А. В. Соціальна відповідальність як ключова компетенція для забезпечення сталого розвитку підприємств. *Бізнес Інформ*. 2023. № 3 (542). С. 176–186.
10. Стратегія сталого розвитку: Європейські горизонти: Підручник/І.Л.Якименко,Л.П.Петрашко,Т.М.Димань,О.М.Салавор,Є.Б.Шаповалов,М.А.Галабурда,О.В.Ничик,О.В.Мартинюк. К.: НУХТ, 2022. 337 с.
11. Домбровська С., Антонова Л., Штиров О., Коссе А. Соціальна відповідальність держави як антикризова складова державного управління. *Державне управління та регіональний розвиток*. 2023. № 21. С. 624–641.
12. Соболева Т., Козюра С. Еволюція концепції сталого розвитку в управлінні та її впровадження в бізнесі в Україні. *Стратегія економічного розвитку України*. 2024. № 54. С. 57–67.

REFERENCES:

- Kyfiak, V. (2024). Stratehii innovatsiinoho staloho rozvytku biznesu: model realizatsii [Strategies for innovative sustainable business development: an implementation model]. *Ekonomika ta Suspilstvo*, 59. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-57> [in Ukrainian].
- Kramskyi, S., Darushyn, O., & Zakharchenko, O. (2025). Stalyi innovatsiinyi rozvytok morskyykh portiv u vymiri bezpekovykh zahroz i turbulentnosti [Sustainable innovative development of seaports in the dimension of security threats and turbulence]. *Hraal nauky*, 57, 281-293 [in Ukrainian].
- Husiev, V.O. & Muzhylko, O.O. (2011). Paradyhma staloho innovatsiinoho rozvytku Ukrainy [Paradigm of sustainable innovative development of Ukraine]. *Ekonomika ta derzhava*, 9, 115-118 [in Ukrainian].
- Antoshchenkova, V.V., Deineha, M.V. & Hlian T.I. (2025). ESG ta ctalyi rozvytok: suchasni tendentsii [ESG and sustainable development: current trends]. *Zhurnal z Menedzhmentu, Ekonomiky ta Tekhnolohii*, 4, 176-186 [in Ukrainian].
- Antoshchenkova, V.V. & Peresada, M. O. (2025) Suchasnyi stan investytsiinoi diialnosti v Ukraini [Current state of investment activity in Ukraine]. *Zhurnal z Menedzhmentu, Ekonomiky ta Tekhnolohii*, 3, 95-107 [in Ukrainian].
- Sierov, I.V. (2024). Stalyi rozvytok ahrobiznesu cherez vprovadzhennia ekoinnovatsii [Sustainable development of agribusiness through the implementation of eco-innovations]. *Zhurnal z Menedzhmentu, Ekonomiky ta Tekhnolohii*, 3, 407-411 [in Ukrainian].
- Antoshchenkova, V.V. & Peresada, M.O. (2023). Rol innovatsii u silskomu hospodarstvi [The role of innovation in agriculture]. *Ahrarni Innovatsii*, 22, 175-179 [in Ukrainian].
- Zakharova, O. & Shulha, O. (2023). Rol sotsialno vidpovidalnoho biznesu v realizatsii tsilei staloho rozvytku [The role of socially responsible business in implementing sustainable development goals]. *Intelekt XXI*, 4. <https://doi.org/10.32782/2415-8801/2023-4.12> [in Ukrainian].
- Ivanova, M.I., Shvets, V.Ya., Sannikova, S.F., Varianychenko, O.V. & Bardas, A.V. (2023). Sotsialna vidpovidalnist yak kliuchova kompetentsiia dlia zabezpechennia staloho rozvytku pidpriemstv [Social responsibility as a key competence for ensuring sustainable development of enterprises]. *Biznes Inform*, 3 (542), 176-186 [in Ukrainian].
- Yakymenko, I.L., Petrashko, L.P., Dyman, T.M., Salavor, O.M., Shapovalov, Ye.B., Halaburda, M.A., Nychyk, O.V. et al. (2022). *Stratehiia staloho rozvytku: Yevropeiski horyzonty [Sustainable Development Strategy: European Horizons]*. Kyiv: NUKhT, 337 [in Ukrainian].
- Dombrovska, S., Antonova, L., Shtyrov, O. & Kosse, A. (2023). Sotsialna vidpovidalnist derzhavy yak antykryzova skladova derzhavnoho upravlinnia [Social responsibility of the state as an anti-crisis component of public administration]. *Derzhavne upravlinnia ta rehionalnyi rozvytok*, 21, 624-641 [in Ukrainian].
- Sobolieva, T. & Koziura, S. (2024). Evoliutsiia kontseptsii staloho rozvytku v upravlinni ta yii vprovadzhennia v biznesi v Ukraini [Evolution of the concept of sustainable development in management and its implementation in business in Ukraine]. *Stratehiia ekonomichnoho rozvytku Ukrainy*, 54, 57-67 [in Ukrainian].

Дейнега М.В. Соціальна відповідальність як ключовий компонент сталого інноваційного розвитку

Мета. Дослідити роль соціальної відповідальності, як фундаментального елемента сталого інноваційного розвитку, що сприяє досягненню цілей сталого розвитку у сучасному бізнес-середовищі. **Методи.** Методологічною основою дослідження послужили праці вітчизняних науковців та теоретичні концепції соціальної відповідальності, сталого розвитку та інновацій, що забезпечують основи для аналізу і висновків. При розробці та вирішенні поставлених завдань використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів, зокрема експертне оцінювання та узагальнення – для аналізу та формування пропозицій. **Результати.** Сталий інноваційний розвиток базується на гармонії інновацій, технологічного прогресу, економічного зростання, соціального добробуту і захисту довкілля, оскільки тільки за умови їхнього інтегрованого розгляду можна досягти сталого прогресу. Це вимагає впровадження соціально відповідальних практик та акценту на екологічну стійкість, що відкриває нові можливості для інновацій. Витрати українського агробізнесу на цілі сталого розвитку фокусуються на впровадженні кліматично-розумних технологій, Smart-інфраструктурі, точному землеробстві, енерго та ресурсоефективності, циркулярній економіці та соціальній відповідальності. Ключовими напрямками є низьковуглецеве виробництво та модернізація, хоча фінансування суттєво ускладнене втратами від війни, що досягли \$11,2 млрд. Підприємства, які інтегрують КСВ у свою корпоративну стратегію, демонструють кращі показники економічної, соціальної та екологічної стабільності за допомогою таких факторів, як зелені інновації та підвищення репутації. Це підтверджує, що соціальна відповідальність є не просто етичним обов'язком, а джерелом конкурентної переваги та інноваційного потенціалу. Дослідження показують, що соціальна відповідальність прямо підтримує цілі сталого розвитку, забезпечуючи поведінкову основу для їх реалізації. Ефективність цього підходу залежить від прозорості, підзвітності та мультистейкхолдерного діалогу. **Висновки.** Соціальна відповідальність є не просто моральним обов'язком, а стратегічною потребою для досягнення сталого інноваційного розвитку. Встановлено, що сталый інноваційний розвиток – це модель прогресу, що базується на впровадженні новітніх технологій та ідей для задоволення потреб сучасного покоління без шкоди для майбутнього, забезпечуючи баланс між технологічним прогресом, економічним зростанням, екологічною безпекою та соціальною справедливістю. Це перехід на якісно новий рівень ефективності з мінімальним впливом на довкілля, на основі раціонального використання ресурсів та подолання глобальних проблем. Субєкти господарювання, які приймають на себе зобов'язання в досягненні цілей сталого розвитку, не тільки зменшують негативний вплив на навколишнє середовище, але й посилюють внутрішню мотивацію співробітників до екологічної поведінки. Соціальна відповідальність є стратегічною ініціативою для будь-якого суб'єкту, яка передбачає досягнення довгострокового успіху в умовах сучасних глобальних викликів.

Ключові слова: сталі інновації, екологічні аспекти, глобальні виклики, суб'єкти господарювання, поведінка, агробізнес, ефективність, потенціал.

Deynega M.V. Social responsibility as a key component of sustainable innovative development

Purpose. To explore the role of social responsibility as a fundamental element of sustainable innovative development that contributes to achieving sustainable development goals in the modern business environment.

Methods. The methodological basis of the study was the works of domestic scientists and theoretical concepts of social responsibility, sustainable development and innovation, which provide the basis for analysis and conclusions. In developing and solving the tasks, a complex of general scientific and special methods was used, in particular, expert evaluation and generalization – for analysis and formulation of proposals. **Results.** Sustainable innovative development is based on the harmony of innovation, technological progress, economic growth, social well-being and environmental protection, since only under the condition of their integrated consideration can sustainable progress be achieved. This requires the implementation of socially responsible practices and an emphasis on environmental sustainability, which opens up new opportunities for innovation. Ukrainian agribusiness spending on sustainable development goals focuses on the implementation of climate-smart technologies, Smart infrastructure, precision agriculture, energy and resource efficiency, circular economy and social responsibility. Key areas are low-carbon production and modernization, although financing is significantly complicated by war losses, which reached \$11.2 billion. Enterprises that integrate CSR into their corporate strategy demonstrate better indicators of

economic, social and environmental sustainability through factors such as green innovation and improved reputation. This confirms that social responsibility is not just an ethical obligation, but a source of competitive advantage and innovative potential. Research shows that social responsibility directly supports the Sustainable Development Goals, providing a behavioral framework for their implementation. The effectiveness of this approach depends on transparency, accountability and multi-stakeholder dialogue. **Conclusions.** Social responsibility is not just a moral obligation, but a strategic need to achieve sustainable innovative development. It has been established that sustainable innovative development is a model of progress based on the introduction of new technologies and ideas to meet the needs of the current generation without harming the future, ensuring a balance between technological progress, economic growth, environmental safety and social justice. This is a transition to a qualitatively new level of efficiency with minimal impact on the environment, based on the rational use of resources and overcoming global problems. Business entities that undertake to achieve sustainable development goals not only reduce the negative impact on the environment, but also strengthen the internal motivation of employees for environmental behavior. Social responsibility is a strategic initiative for any entity, which involves achieving long-term success in the face of modern global challenges.

Key words: sustainable innovation, environmental aspects, global challenges, business entities, behavior, agribusiness, efficiency, potential.

Дата першого надходження статті до видання: 20.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 06.05.2026